

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/241/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4215205078
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Marčeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4215205078.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Marčekovej a členiek senátu Mgr. Ingrid Radošickej Vallovej a Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovej, v právnej veci žalobcu: Generali Poist'ovňa a. s., so sídlom Bratislava, Lamačská cesta 3/A, IČO: 35 709 332, zast. Advokátska kancelária MST PARTNERS, s. r. o., so sídlom Bratislava, Laurinská 3, proti žalovanému: D. W., nar. XX. XX. XXXX, bytom O.-A. X., F. XXX/X, o zaplatenie 2.346,77 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 16. júla 2019 č. k. 6C/240/2015-135 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi sa priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1.1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi vo výške 2.204,83 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25% ročne zo sumy 1.920 eur od 16. 04. 2014 do zaplatenia a s úrokom z omeškania vo výške 9,25% ročne zo sumy 284,83 eura od 08. 05. 2014 do zaplatenia, v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Rozhodol, že žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v rozsahu 100%. Rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 2 ods. 5, § 6 ods. 1, § 8, § 14 ods. 1, § 16 ods. 1 zák. č. 186/2009 Z. z. o finančnom sprostredkovaní a finančnom poradenstve v znení neskorších predpisov, § 261 ods. 1, § 269 ods. 2, § 324 ods. 1, § 340 ods. 1, § 365 ods. 1, § 369 ods. 1, 2, § 642, § 652 ods. 1 Obchodného zákonníka a uviedol, že žalobca so žalovaným uzavrel dňa 04. 06. 2013 zmluvu o vykonávaní činnosti viazaného finančného agenta, na základe ktorej bol žalovaný povinný vykonávať činnosť finančného sprostredkovania pre žalobcu v súlade so zákonom č. 186/2009 Z. z. Žalovaný bol zaviazaný vykonávať činnosti smerujúce k uzavretiu alebo k zmene poistnej zmluvy na poistné produkty žalobcu, predkladať v mene žalobcu ponuky a/alebo návrhy na uzavretie poistnej zmluvy, uzatvárať poistné zmluvy so záujemcami o poistenie v mene a na účet žalobcu, spolupracovať pri správe poistenia, spolupracovať pri vybavovaní poistných nárokov a poistných plnení z poistných zmlúv a poskytovať odborné poradenstvo klientovi na účely uzatvárania poistnej zmluvy a zisťovať, hodnotiť a spracovávať analýzy poistného rizika v súvislosti s ponúkanými poistnými produktmi na základe splnomocnenia. Za riadne vykonávanie činnosti bol žalobca povinný poskytnúť žalovanému odplatu vo forme provízií. Výška provízií, spôsob ich výpočtu, podmienky vzniku nároku, výplata a storno provízií boli bližšie upravené v prílohách Zmluvy o vykonávaní VFA tvoriacich jej neoddeliteľnú súčasť. Výplata štartovacej provízie bola viazaná na splnenie minimálnych osobných cieľov plánu žalovaného ako viazaného finančného agenta uvedených v tabuľke č. 1 prílohy č. 3 Zmluvy. Žalovaný počas svojho adaptačného obdobia (12 mesiacov od 04. 06. 2013) uzavrel v mene a na účet žalobcu poistné zmluvy, za uzavretie ktorých bol odmenený podľa príslušného mesiaca adaptácie, v ktorom došlo k ich uzavretiu a v mesiaci jún 2013 mu bola vyplatená suma 300 eur, v mesiaci júl 2013 mu bola vyplatená suma 310 eur, v mesiaci

august 2013 mu bola vyplatená suma 300 eur, v mesiaci september 2013 mu bola vyplatená suma 210 eur, v mesiaci október 2013 mu bola vyplatená suma 200 eur, v mesiaci november 2013 mu bola vyplatená suma 200 eur, v mesiaci december 2013 mu bola vyplatená suma 200 eur, v mesiaci január 2014 mu bola vyplatená suma 200 eur, spolu teda suma 1.920 eur. V zmysle prílohy č. 3 bodu 2 písm. d) Zmluvy o vykonávaní VFA v prípade, ak sa skončí platnosť zmluvy uzavretej medzi žalobcom a žalovaným do jedného roka od nadobudnutia jej účinnosti, žalovaný je povinný vrátiť žalobcovi celú výšku vyplatenej štartovacej fixnej odmeny do 15 dní odo dňa skončenia platnosti zmluvy. Žalovaný Zmluvu o vykonávaní VFA vypovedal, žalobca na túto jeho výpoveď reagoval listom zo dňa 26. 02. 2014 a akceptoval ju (preto Zmluva o vykonávaní VFA zanikla dňa 31. 03. 2014) a súčasťou tohto listu bola aj výzva na vrátenie štartovacích provízií v sume v sume 1.920 eur. Zaplata sumy 1.920 eur sa domáha z titulu vrátenia štartovacích provízií. Žalovaný sprostredkoval pre žalobcu uzavretie poistnej zmluvy č. 2400628053 - životné poistenie, ktoré trvalo od 18. 09. 2003 až do 24. 2. 2014. Nakoľko predmetná poistná zmluva zanikla v 1. roku poistenia (č. l. 29 spisu) v súlade s ustanovením § 801 ods. 2 Občianskeho zákonníka, žalobcovi vznikol nárok na vrátenie celej vyplatennej provízie vo výške 289,68 eura. Započítaním vzájomných pohľadávok zmluvných strán sa výška pohľadávky žalobcu znížila na sumu 284,83 eura. Na základe uvedeného preto žalobca žiadal, aby súd žalovaného zaviazal na vrátenie tzv. stornoprovízií a to v sume 284,83 eura, pretože žalovanému podľa Zmluvy o vykonávaní VFA, uzavretej medzi stranami sporu, v prípade zániku poistnej zmluvy alebo zníženia poistnej sumy dohodnutej v zmluve, vznikla povinnosť vrátiť stornoprovízie. Okrem zmluvy o vykonávaní činnosti viazaného finančného agenta účastníci uzavreli spolu žalobca a žalovaný aj poistnú zmluvu dňa 21. 06. 2013 na dobu 21 rokov, ktorú zmluvu uzavrel žalovaný ako poistník, dohodnuté poistné však riadne a včas nezaplatil, preto poistenie zaniklo 10. 03. 2014 po uplynutí jednomesačnej lehoty odo dňa doručenia výzvy na zaplata poistného, preto žalobca má nárok podľa § 803 ods. 1 OZ na zaplata poistného od 22. 10. 2013 do 10. 03. 2014 v sume 141,94 eura. Táto suma však predmetom opätovného konania pred súdom prvej inštancie nebola, nakoľko súd prvej inštancie rozsudkom č. k. 6C/240/2015-73 zo dňa 03. 05. 2016 vyhovel žalobe žalobcu v plnom rozsahu. Žaloba žalobcu pozostávala z troch nárokov, a to nároku na štartovacie provízie a stornoprovízie (nároky zo zmluvy o vykonávaní činnosti viazaného finančného agenta) a nároku na poistné do zániku poistenia (nárok z poistnej zmluvy). Keďže z obsahu odvolania žalovaného vyplýva, že napadol len nároky vzniknuté zo zmluvy o vykonávaní činnosti viazaného finančného agenta, teda nároku na poistné do zániku poistnej zmluvy sa jeho odvolanie nedotýka, odvolací súd, posudzujúc odvolanie žalovaného podľa obsahu následne preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie len v napadnutej časti, týkajúcej sa nárokov zo zmluvy o vykonávaní činnosti viazaného finančného agenta a rozhodnutie súdu prvej inštancie v časti zaplata sumy 141,94 eura s úrokom z omeškania vo výške 5,25% ročne zo sumy 141,94 eura za čas od 11. 03. 2014 do zaplata je už právoplatné. Odvolací súd uznesením č. k. 9Co/84/2017-100 zo dňa 14. 12. 2017 rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom vyhovujúcom výroku týkajúcom sa zaplata 2.204,83 eura, úroku z omeškania vo výške 9,25% ročne zo sumy 1.920 eura za čas od 16. 04. 2014 do zaplata a úroku z omeškania vo výške 9,25% ročne zo sumy 284,83 eura za čas od 08. 05. 2014 do zaplata zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

1.2. V danej veci strany uzavreli dňa 04. 06. 2013 zmluvu o vykonávaní činnosti viazaného finančného agenta, pričom v zmluve výslovne uviedli, že zmluvu uzatvárajú v zmysle § 269 ods. 2 zák. č. 513/1191 Zb. Obchodného zákonníka. Na základe Zmluvy o vykonávaní VFA o vykonávaní činnosti viazaného finančného agenta vznikol medzi stranami obchodnoprávny vzťah. Žalobca je obchodnou spoločnosťou zapísanou v obchodnom registri, ktorá vykonáva podnikateľskú činnosť na úseku poisťovníctva. Žalovaný mal povinnosť vykonávať činnosti uvedené v citovanej Zmluve o vykonávaní VFA v pozícii viazaného finančného agenta. Finančné sprostredkovanie a finančné poradenstvo upravuje zákon č. 186/2009 Z. z. Z jeho ustanovení § 2 ods. 5, ale aj z § 3 ods. 4 je nad akúkoľvek pochybnosť jasné, že finančné sprostredkovanie a finančné poradenstvo vykonávané podľa tohto zákona je podnikaním, a to podľa § 2 ods. 2 písmeno c) Obchodného zákonníka. Medzi účastníkmi tak v žiadnom prípade nemohol vzniknúť pracovnoprávny vzťah, ani žiadny iný obdobný vzťah. Zmluva o vykonávaní VFA nadobudla účinnosť v súlade s čl. VI. bodu 8 Zmluvy o vykonávaní VFA dňom zápisu žalovaného do registra finančných agentov a finančných poradcov, t.j. dňa 17. 06. 2013, o čom svedčí Osvedčenie o zápise žalovaného do registra viazaných finančných agentov dňa 17. 06. 2013 na č. l. 24 spisu. Zmluva o vykonávaní VFA bola uzavretá na dobu neurčitú. Dňa 31. 03. 2014 zanikla platnosť Zmluvy o vykonávaní VFA, a to na základe výpovede žalovaného a v súlade s čl. V bod 2 Zmluvy o vykonávaní viazaného finančného agenta zo dňa 04. 06. 2013, v zmysle ktorých ktorákoľvek zo zmluvných strán je oprávnená zmluvu vypovedať aj bez udania dôvodu písomnou výpoveďou. Výpovedná lehota je jedno

mesačná, začína plynúť prvým dňom mesiaca nasledujúceho po doručení písomnej výpovede druhej strane a skončí sa posledným dňom tohto mesiaca. Žalobca v oznámení zo dňa 26. 02. 2014 (Priятие výpovede Zmluvy o vykonávaní činnosti viazaného finančného agenta) vyzval žalovaného na vrátenie štartovacích provízií v sume 1.920 eur v lehote 10 dní od doručenia tejto výzvy. Predmetná listina bola žalovanému doručená dňa 12. 03. 2014. V zmysle citovaných ustanovení a predložených dokladov mal súd za preukázané, že Zmluva o vykonávaní VFA, uzatvorená medzi stranami tohto konania, zanikla ku dňu 31. 03. 2014 (žalovaný bol vymazaný z registra finančných agentov a finančných poradcov v NBS dňom 01. 04. 2014), pričom v zmysle vyššie citovanej prílohy č. 3 bod 2 písm. d) k Zmluve o vykonávaní VFA vznikol žalobcovi nárok na vrátenie vyplatených štartovacích provízií v celkovej výške 1.920 eur, ktorá výška nebola medzi stranami sporu sporná.

1.3. Zo zmluvy o vykonávaní činnosti VFA vyplýva oprávnenie strán kedykoľvek vypovedať zmluvu, pričom bez ohľadu na to, z akého dôvodu a kto dal výpoveď, ak sa skončí platnosť zmluvy do jedného roka od nadobudnutia účinnosti, t. j. do 04. 06. 2014, je žalovaný povinný vrátiť celú výšku štartovacej fixnej odmeny, t. j. vo výške 1.920 eur. Vrátenie výšky štartovacej fixnej odmeny sa neviaže na žiadnu podmienku, jedine na skončenie platnosti Zmluvy o vykonávaní VFA v lehote 1 roka od nadobudnutia účinnosti zmluvy, čo žalobca preukázal, a preto je žalovaný povinný žalovanú sumu zaplatiť žalobcovi. Žalovaný tiež sprostredkoval pre žalobcu uzatvorenie poisťnej zmluvy č. 2400628053 - životné poistenie, ktoré trvalo od 18. 09. 2003 až do 24. 02. 2014. Nakoľko predmetná poisťná zmluva zanikla v 1. roku poistenia (č. l. 29) v súlade s ustanovením § 801 ods. 2 Občianskeho zákonníka, žalobcovi vznikol nárok na vrátenie celej vyplatennej provízie vo výške 289,68 eura. Započítaním vzájomných pohľadávok zmluvných strán sa výška pohľadávky žalobcu znížila na sumu 284,83 eura. Keďže poisťná zmluva zanikla v prvom roku poistenia, má žalobca nárok v zmysle vyššie citovanej časti IV bodu 28 písm. MVFA na vrátenie stornoprovízie v sume 284,83 eura. Podľa § 369 Obchodného zákonníka k § 1 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 21/2013 Z. z. bola žalovanému uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi aj úroky z omeškania vo výške 9,25% ročne. Žalovaný sa s plnením peňažného záväzku dostal do omeškania, a preto súd priznal žalobcovi úrok z omeškania vo výške, ktorú ustanoví vláda Slovenskej republiky nariadením. Žalobca si uplatnil 9,25% ročný úrok z omeškania podľa nariadenia vlády SR č. 21/2013 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Obchodného zákonníka. Podľa § 1 ods. 1 tohto nariadenia sadzba úrokov z omeškania sa rovná základnej úrokovej sadzbe Európskej centrálnej banky platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného záväzku zvýšenej o 9 percentuálnych bodov. Žalovaný sa dostal do omeškania s plnením štartovacej provízie dňom 16. 04. 2014 a s plnením storno provízie dňom 16. 05. 2014, kedy základná úroková sadzba ECB predstavovala 0,25% + 9 percentuálnych bodov, čo zodpovedá nároku žalobcu na 9,25% ročný úrok z omeškania. O trovách konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP, a keďže žalobca mal v konaní pred súdom prvej inštancie, ako aj v odvolacom konaní, plný úspech, súd mu proti žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. O výške náhrady trov konania rozhodne súd obsadený súdnym úradníkom samostatným uznesením v zmysle ustanovenia § 262 ods. 2 CSP.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal žalovaný v zákonom stanovenej lehote odvolanie, odôvodniac ho tým, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Súd v odôvodnení rozsudku neuviedol žiadne konkrétne dôvody, pre ktoré vyhovel žiadosti žalobcu. Dňa 04. 06. 2013 uzavrel so žalobcom zmluvu o vykonávaní činnosti viazaného finančného agenta. Zmluva bola neprehľadná a obsahovala 28 strán aj s dodatkami vo veľkosti A4. Podľa žalobcu nevznikol občiansko-právny vzťah, ani pracovno-právny vzťah. Podľa mňa som nekonal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, pretože som nemal oprávnenie na takúto činnosť, takže nevznikol ani obchodný vzťah. Podľa súdu prvej inštancie zákon č. 186/2009 Z. z. určuje finančné sprostredkovanie za podnikanie. Súdu prvej inštancie nevádi, že § 2 ods. 5 uvedeného zákona určuje túto činnosť za podnikanie na základe § 2 ods. 2 Obchodného zákonníka. Podľa Obchodného zákonníka podnikateľom je osoba zapísaná v obchodnom registri alebo osoba, ktorá koná na základe živnostenského oprávnenia alebo fyzická osoba, ktorá vykonáva poľnohospodársku činnosť. Takže na základe uvedeného, prácu finančného agenta vykonával ako fyzická osoba nepodnikateľ. Odvádzal aj poplatky pre Sociálnu poisťovňu ako občan dobrovoľne nezamestnaný. V tomto prípade preto nie je možné rozhodovať podľa Obchodného zákonníka. Na fyzickú osobu platí Občiansky zákonník. Súd najprv označil zmluvu za príkazovú, podľa ktorej žalobca nemá žiadne povinnosti. Podľa § 730 ods. 1) OZ je ale príkazca povinný poskytnúť príkazníkovi odmenu iba vtedy, ak bola dohodnutá alebo je obvyklá, najmä vzhľadom na povolanie príkazníka. Ak ide o príkaznú zmluvu, ako to v rozsudku uviedol Okresný súd Komárno podľa § 724 OZ, potom podľa § 728 príkazca je povinný, ak sa inak nedohodlo, poskytnúť

príkazníkovi vopred na jeho žiadosť primerané prostriedky nevyhnutné na splnenie príkazu a nahradiť príkazníkovi potrebné a užitočné náklady vynaložené pri vykonávaní príkazu, a to aj keď sa výsledok nedostavil. Podľa § 731 Občianskeho zákonníka pre zánik príkaznej zmluvy sa použijú primerane ustanovenia o zániku plnomocenstva. Túto časť už súd prvej inštancie vynechal z odôvodnenia. V rozsudku je podrobne rozpísaná vyplatená odmena, ktorá bola od 200 do 300 eur mesačne. Za túto sumu vykonával prácu smerujúcu k uzavretiu alebo k zmene poisťnej zmluvy na poisťné produkty, predkladal v mene žalobcu ponuky alebo návrhy na uzavretie poisťnej zmluvy, spolupracoval pri správe poisťovania, pri vybavovaní poisťných nárokov a poisťných plnení. Prácu vykonával v kancelárii, ktorú mu určil žalobca a kde u vedúcej bola potvrdená lekárom nákazlivá choroba čierny kašeľ (lekárska správa v prílohe). Napriek tomu, že bola odporučená lekárom, aby nenavštevovala kolektívne podujatia, ona naďalej sedela v kancelárii a sledovala prácu. Koncom januára 2014 vedúca nakazila aj kolegyňu P. M., u ktorej laboratórne vyšetrenie ukázalo v krvi prítomnosť choroby. Žiadali stretnutie s riaditeľkou, avšak bez úspechu. To, prečo bola zmluva o spoluprácu vypovedaná dva mesiace pred koncom ukončenia platnosti nikoho nezaujímá. Ani to, že bolo ohrozené zdravie človeka a bol prinútený tak konať. Riaditeľka agentúry ich práve preto obchádzala, aby tiež neochorela. Z ich strany urobili všetko, čo sa vo veci dalo. Nedostali žiadny návrh alebo riešenie uvedeného stavu. V tom čase mal 55 rokov. V jeho veku zamestnať sa je už skoro nemožné. Napriek tomu som sa rozhodol po desiatich mesiacoch odísť, nakoľko zdravie má pre neho väčšiu hodnotu ako odmena od žalobcu. Zmluva bola uzavretá na dvanásť mesiacov. Na túto skutočnosť súd prvej inštancie nezareagoval vôbec. Poukázal na ustanovenie § 37 ods. 2 Občianskeho zákona. Uviedol, že podľa sadzieb úrokov z omeškaní v občianskoprávných vzťahoch po 01. 02. 2013 je 5,25%, a nie 9.25% ročne, ako to v rozsudku uviedol súd. To, že súd riešil zmluvu o vykonávaní činnosti spolu s poisťnou zmluvou, je v rozpore s platnou legislatívou. Súd mal riešiť otázku zmluvy o vykonávaní činnosti, vykonať dokazovanie a rozhodnutie odôvodniť zákonmi. Súd vo všetkom vyhovel žalobcovi, aby dobré meno renovovaných advokátov zostalo zachované. K veci storno provízie dodal, že takýto pojem žiadny zákon nepozná. Žiadnu zmluvu pod č. 2400628053 s pánom P. M. neuzavrel. O pánovi M. ani nepočul. Žiadal, aby boli originály zmluvy predložené na zistenie pravosti jeho podpisu. Do pozornosti súdu dal rozsudok Súdného dvora zo 17. mája 2017 vo veci C-48/16, ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEU, podaný rozhodnutím Okresného súdu Dunajská Streda z 23. novembra 2015 a doručený Súdnemu dvoru 27. januára 2016. Z uvedených dôvodov navrhol, aby súd žalobu zamietol v celom rozsahu.

3. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že má za to, že napadnutý rozsudok je vecne správny, súd svoje rozhodnutie riadne odôvodnil a uviedol všetky relevantné dôvody, pre ktoré žalobe vyhovel. Súd prvej inštancie, viazaný rozsudkom Krajského súdu v Nitre č. k. 9Co/84/2017-100 zo dňa 14. 12. 2017, vec správne právne posúdil v zmysle príslušných ustanovení Obchodného zákonníka a dospel k správnejmu záveru, že nárok žalobcu je dôvodný. Žalovaný v odvolaní síce uvádza, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, avšak jeho odvolanie má skôr nádych subjektívnych názorov a pocitov žalovaného, ktoré sa však netýkajú podstaty veci, a už vôbec nie žalovaným udávaného odvolacieho dôvodu. Žalovaný v odvolaní neuvádza, k akým nesprávnym skutkovým zisteniam mal súd prvej inštancie dospieť a v čom mal pri zisťovaní skutkového stavu pochybiť. Poukázal na skutočnosť, že text odvolania žalovaného je takmer identický s textom jeho odvolania proti v poradí prvému rozsudku súdu prvej inštancie, ktorý bol zrušený odvolacím rozsudkom. Žalobca nadobudol presvedčenie, že žalovaný sa zrejme dostatočným spôsobom neoboznámil s obsahom odvolacieho rozsudku a napadnutého rozsudku, inak by nemohol súdu prvej inštancie vytýkať aplikáciu Obchodného zákonníka, na ktorú bol zaviazaný odvolacím súdom. Nie je pravdivé tvrdenie žalovaného, že súd prvej inštancie riešil zmluvu o vykonávaní činnosti spolu s poisťnou zmluvou. Súd prvej inštancie sa v napadnutom rozsudku nárokom na zaplatenie 141,94 eura s príslušenstvom titulom dlžného poisťného vôbec nezaoberal, pretože v tejto časti nadobudol prvý rozsudok právoplatnosť. Nie je pravdivé ani tvrdenie žalovaného, že súd prvej inštancie rozhodoval podľa vnútorných predpisov žalobcu. Súd prvej inštancie rozhodoval v zmysle príslušných ustanovení zmluvy o vykonávaní viazaného činnosti viazaného finančného agenta, ktorú uzatvorili žalobca a žalovaný. Nie je pravdivé ani tvrdenie, že súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku uviedol, že žalovaný uzavrel poisťnú zmluvu č. 2400628053 s pánom M.. Súd prvej inštancie v bode 33. odôvodnenia napadnutého rozsudku poukázal na skutočnosť, že životné poisťenie uzatvorené na základe poisťnej zmluvy č. 2400628053 trvalo od 18. 09. 2013 do 24. 02. 2014, a teda zaniklo v prvom roku poisťovania. Z listinných dôkazov založených v spise, ako aj z textu žaloby vyplýva, že ide o poisťnú zmluvu poisťníka H. P., nie pána M.. K poukazu žalovaného na rozsudok Súdného dvora vo veci C-48/16 ERGO poisťovňa, a. s. proti Alžbete Barlíkovej žalobca uviedol, že zmluva o vykonávaní činnosti viazaného finančného

agenta, uzatvorená medzi stranami sporu bola stranami uzatvorená podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka ako inominálny typ zmluvy, na ktorý sa smernica č. 86/653/EHS neaplikuje. Aj v prípade, ak by sa táto smernica na danú zmluvu aplikovala, žalovaný v konaní ani len netvrdil (a už vôbec nepreukázal), že by k ukončeniu poisťnej zmluvy č. 2400628053 došlo z dôvodov, za ktoré zodpovedá žalobca. Nárok žalobcu na vrátenie celej vyplatennej sumy provízie za uzatvorenie danej poisťnej zmluvy je v celom rozsahu dôvodný a primeraný času trvania poistenia. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil a žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

4. Žalovaný vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcu uviedol, že prácu finančného agenta vykonal ako fyzická osoba. Poukázal na zák. č. 186/2009 Z. z., ktorý určuje túto prácu za podnikanie, ak sú splnené podmienky § 2 ods. 2 Obchodného zákonníka. Nakoľko tieto podmienky nespĺnil, nemožno ho považovať za podnikateľa. K poisťnej zmluve č. 2400628053 uviedol, že v bode 33. odôvodnenia rozsudku je opísaný nárok žalobcu na vrátenie provízie za uvedenú zmluvu. Predložil súdu položkovitý zoznam stornoprovízií, ktorý vystavil sám žalobca. K vráteniu sumy 1.920 eur uviedol, že je to odmena za prácu, ktorú vykonal za 8 mesiacov, teda podľa súdu prvej inštancie 8 mesiacov pracoval zadarmo, čo považuje za vykorisťovanie. Bol by zvedavý, prečo sa súd prvej inštancie nezaoberal tým, prečo došlo k ukončeniu vzťahu medzi nimi. Teda, prečo ich hnali do miestnosti 5 x 3 metre s osobou, ktorá bola podľa lekárskej správy nakazená nákazlivou chorobou a na ich sťažnosti nikto nereagoval. Za tento stav bol zodpovedný žalobca, a preto jeho nároky považuje za nezákonné.

5. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní žalovaného (§ 379 a § 380 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania s verejným vyhlásením rozsudku a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdiť.

6. Žalobca sa podanou žalobou domáhal od žalovaného zaplata sumy 2.346,77 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25% ročne zo sumy 1.920 eur od 16. 04. 2014 do zaplata, s úrokom z omeškania vo výške 9,25% ročne zo sumy 284,83 eura od 08. 05. 2014 do zaplata, s úrokom z omeškania vo výške 5,25% ročne zo sumy 141,94 eura odo dňa 11. 03. 2014 do zaplata a trov konania. Rozsudkom súdu prvej inštancie zo dňa 3. mája 2016 č. k. 6C/240/2015-73 (prvým v poradí) súd prvej inštancie žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2.346,77 eura, ako aj úrok z omeškania vo výške 9,25% ročne zo sumy 1.920 eur od 16. 04. 2014 do zaplata, ako aj s úrokom z omeškania vo výške 9,25% ročne zo sumy 284,83 eura od 08. 05. 2014 do zaplata a úrok z omeškania vo výške 5,25% ročne zo sumy 141,94 eura za čas od 11. 03. 2014 do zaplata, všetko do 30 dní po právoplatnosti tohto rozsudku. Rozhodol, že žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v rozsahu 100%. Keďže do zaplata sumy 141,94 eura s príslušenstvom žalovaný odvolanie nepodal, v tomto výroku je rozsudok súdu prvej inštancie už právoplatný a súd prvej inštancie po zrušení rozsudku súdu prvej inštancie v ostatnej vyhovujúcej časti odvolacím súdom vo veci opätovne rozhodol napadnutým rozsudkom, ktorý je v dôsledku odvolania žalovaného opätovne predmetom preskúmania odvolacím súdom.

7. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

8. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

9. Prieskumná činnosť odvolacieho súdu zahŕňa ako hmotnoprávnu, tak aj procesnoprávnu oblasť. Odvolací súd musí preto preskúmať nielen zákonnosť rozhodnutia so zreteľom k hmotnému právu, ale tiež zákonnosť konania, z ktorého napadnuté konanie vzišlo. Pri rozhodovaní odvolacieho súdu o odvolaní proti napadnutému rozsudku je odvolací súd viazaný ako rozsahom odvolania (§ 379 CSP), tak aj dôvodmi podaného odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), ktoré účastník môže meniť a dopĺňať len do uplynutia odvolacej lehoty. Odvolateľ v podanom odvolaní fakticky svojím dispozičným úkonom vymedzuje nielen rozsah, ale aj dôvody preskúmvacej činnosti odvolacieho súdu.

10. Odvolací súd po preskúmaní veci a konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že súd prvej inštancie riadne zistil skutkový stav veci a vec z dôvodov uvedených v odvolaní aj správne právne posúdil, preto odvolací súd napadnutý rozsudok podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil, a keďže s odôvodnením napadnutého rozhodnutia v napadnutej časti sa stotožňuje, na tieto v zmysle ustanovenia § 387 ods. 2 CSP odkazuje. Vzhľadom k tomu, že odvolací súd je v danej veci rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný, pri preskúmaní rozsudku súdu prvej inštancie sa zaoberal námietkami žalovaného v odvolaní. Na potvrdenie záverov súdu prvej inštancie, k dôvodom odvolania žalovaného odvolací súd dodáva nasledovné.

11. K právnemu posúdeniu veci súdom prvej inštancie a k aplikácii Obchodného zákonníka na daný právny stav odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie sa pri právnom posúdení veci riadil záväzným pokynom odvolacieho súdu uvedenom v zrušujúcom uznesení, a teda tým, že podľa § 2 ods. 5 zák. č. 186/2009 Z. z. o finančnom sprostredkovaní a finančnom poradenstve v znení neskorších predpisov je finančné sprostredkovanie vykonávané podľa tohto zákona podnikaním, a to podľa § 2 ods. 2 písm. c) Obchodného zákonníka. Okrem toho sa strany sporu pri uzavieraní zmluvy o vykonávaní činnosti viazaného finančného agenta dohodli, že zmluva je uzavretá podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka, podľa ktorého účastníci môžu uzavrieť aj takú zmluvu, ktorá nie je upravená ako typ zmluvy. Ak však účastníci dostatočne neurčia predmet svojich záväzkov, zmluva nie je uzavretá. Z uvedeného dôvodu sa odvolací súd stotožňuje s právnym posúdením veci súdom prvej inštancie a aplikáciou ustanovení zák. č. 186/2009 Z. z. o finančnom sprostredkovaní a finančnom poradenstve a zák. č. 513/1991 Z. z. Obchodného zákonníka na danú právnu vec a námietka žalovaného o potrebe aplikovať na danú vec Občiansky zákonník je nedôvodná. Aj keď súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí citoval ustanovenie o zmluve o sprostredkovaní a zmluve o obchodnom zastúpení, citoval aj ustanovenie § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka, v zmysle ktorého bola zmluva uzavretá a vec aj v zmysle tohto ustanovenia právne posúdil, pričom uviedol, že strany uzavreli dňa 04. 06. 2013 zmluvu o vykonávaní činnosti viazaného finančného agenta, teda zmluvu neposúdil ako príkaznú zmluvu podľa Obchodného zákonníka. Čo sa týka dôvodu, pre ktorý žalovaný ukončil zmluvu so žalobcom, k tomu odvolací súd uvádza, že ide o skutkové tvrdenie žalovaného, ktoré uviedol v odpore a potom v odvolaní, ktoré žiadnym spôsobom nepreukázal a na jeho preukázanie ani nenavrhol vykonať žiadne dokazovanie, preto táto skutočnosť žalovaným v konaní preukázaná nebola. Ani v podaní žalovaného zo dňa 19. 02. 2014 odstúpenie od zmluvy (č. l. 19), ktoré bolo súdom prvej inštancie posúdené ako výpoveď zo zmluvy so žalobcom uvedené skutočnosti neobsahuje a nie je v ňom uvedený žiaden konkrétny dôvod, pre ktorý k zrušeniu zmluvy došlo. Z uvedených dôvodov považoval odvolací súd dôvody odvolania žalovaného za nedôvodné, preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

12. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP a v odvolaní úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

Toto rozhodnutie bolo prijaté v senáte pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).